

Jag är okänd för den som säger att han känner mig, men för den som vet att han inte känner mig, är jag känd. Endast då du inte kan tala om det, förstår du detta, ty kunskapen om det är djup tystnad.

Inskription på en indisk gudabild.

INNEHÅLL:

Amita Nisatta:

Buddhismens grundtankar .. 1

En UFO-observation 1959 5

Agne Windmark:

Han sår vett och samlar visdom 6

Lars Korhonen botar sjuka 8

Silversträngen 14

Djurens rättigheter 16

Enligt en gammal psykologisk lag kan ingen sökare motta sanningen, om hans medvetande är fyllt. *Man kan nämligen inte fylla ett redan fyllt kärl.* Kärlet bör helst också vara rent, ty det klaraste vatten förorenas, om kärlet i sig självt är orent. Ett upprört, illasinnat eller grumligt medvetande kan aldrig fatta sanningen. Därför lägger också alla mystiker stor vikt vid tankens och medvetandets renhet. Den osanna kan aldrig fatta sanningen, emedan han saknar förutsättningen, nämligen att själv vara sann. Han har inget rent och tomt kärl att motta sanningen i. Därmed får man också förklaringen till varför Buddha, Jesus, liksom många andra stora lärare, inte i första hand valde sina lärjungar bland bildade och skriftlärde, ty de hade redan fyllda kärn, ja så fyllda att de ofta pöste över. Man får också förklaringen till sentensen "saliga äro de i anden fattiga".

Olle Wedholm

BUDDHISMENS GRUNDTANKAR

Av Amita Nisatta

Märkligt är det att just Buddhas lära, som är den förnuftigaste av alla läror, av utomstående i stort sett kommit att betraktas som "avgudadyrkan" eller "något underligt slags mysticism".

Den tyske filosofen Nietzsche sade: "Buddhismen är hundra gånger mer verklighetsbetonad än den kristna läran. Den har av sina föregångare erhållit i arv metoden att objektivt uppställa alla problem." Gudsbegreppet, i form av en allsmäktig skapare, åsidosatts. Böner förekommer inte. Bönen ersätts med meditationen, som leder till självkontroll, självutveckling och kunskap.

De två ytterligheterna asketism och njutningslystnad undviks. Något som helst tvång förekommer inte, varken beträffande lekmannens liv eller klosterlivet.

Som följd av detta uppfordrar buddhismen ej till kamp och strid mot oliktankande. Hämndbegär, fiendskap och avoghet bekämpas effektivt.

Buddha — själva ordet betyder "Den Upplyste" och är en titel — föddes som kungason på en plats i nuvarande Nepal, Rumindei. Platzens namn under Buddhas tid var Lumbini.

Prinsens personliga namn blev Siddhattha Gotama. Emedan hans far var kung över Sakya-klanen, kallades han senare också Sakyas helige man.

Vid 29 års ålder tröttnade han på sitt ombonade och luxuösa liv och bytte kungakronan mot tiggartaven. Efter sex års asketiskt liv nådde han sitt mål: befrielsen från återfödelsernas kretslopp. Buddha har själv beskrivit denna tid med följande ord: "O, bröder, förrän jag nått full upplysning, ännu underkastad födelse, avtynande, sjukdom, död, sorg

Amita Nisatta är en svensk buddhist. Hon har bedrivit buddhistiska studier i bl. a. Benares, Kalimpong (Indien) och Kathmandu (Nepal), Sikkim m. fl. platser och studerat buddhistisk filosofi och meditation som stipendiat vid universitetet i Rangoon (Burma). Sedan en tid är hon verksam i Sverige, bl. a. som pedagog, föreläsare och meditationslärare.

Buddhismens Vänner har adressen Ringvägen 103 B, 11630 Stockholm. Telefon 435361.

och besmittelse, sökte även jag det som är underkastat födelse, avtynande, sjukdom, död, sorg, och besmittelse. Och så, o, bröder, efter en tid, då jag ännu var ung med svart hår, i min ungdoms blomstring, i min mandoms första år, klippte jag, trots mina gråtande och klagande föräldrars böner, mitt hår och skägg, och iförd den gula manteln drog jag bort från hemmet till hemlöshet. Sålunda helgad åt hemlösheten strävade jag efter det högsta goda, den högsta fridens ojämförliga väg."

Först studerade Buddha under några berömda yogier, som uppnått hög grad av mänskliga krafter. Ingen av dessa kunde tillfredsställa honom, emedan deras förkunnselse inte ledde till bestående frid och sinnesro. Tiden närmast under sitt sökande träffade han de mycket omtalade fem asketerna. De utövade de strängaste former av självtortyr och spåkande, övertygade om att därigenom kunna finna frid och befrielse. Buddha sällade sig till dem. Han underkastade sig den strängaste fasta och självspäkning, tills han liknade ett skelett. Han var till slut nära att duka under genom dessa övningar.

Buddha förstod nu att kroppslig späkning var fåfäng och aldrig leder till befrielse. Han uppgav härefter

allt slag av späkning och självplågeri och ägnade sig åt andlig och moralisk utveckling. Så snart han med lugn och tillförsikt och fridfullt sinne började begrunda tillvarons rätta natur, fann han, vart han än vände sin blick, endast *en* verklighet: lidandets lag, alla tillvarelseformers förgänglighet och otillfredsställande beskaffenhet.

Han förstod att varelsernas öde inte är resultatet av en blind tillfällighet, att det ej heller beror på en föregiven skapares nyckfulla beslut, utan att vårt öde bör spåras tillbaka till våra gångna handlingar, vår Kamma (sanskrit. Karma).

Han betraktade de sjuka och såg i deras lidande endast resultat av deras handlingar i föregående liv. Han betraktade de blinda och lytta och såg i deras svaghet och hjälplöshet en smärtfylld skörd av vad de själva sått i föregående liv. Vid betraktande av de rika och fattiga, lyckliga och olyckliga såg han överallt, vart han än vände blicken, vedergällningens lag, orsakens och verkans moraliska lag, Dhamma.

Denna Dhamma eller universella morallag, upptäckt av Buddha, kan sammanfattas i de Fyra Ädla Sanningarna — sanningen om lidandet, dess orsak, dess upphörande och om Vägen som leder till lidandets upphörande.

Första Sanningen om lidandets universalitet lär i korthet att alla tillvarons former med naturnödvändighet är underkastade lidandet.

Andra Sanningen om lidandets ursprung och orsak lär att allt lidandes upphov är själviska begär och okunnighet. Den förklarar vidare den skenbara orättvisan i naturen så att ingenting har uppstått utan orsak. Inte endast våra anlag utan hela vårt öde, lycka och olycka, är följder av orsaker i detta liv och föregående existenser. Ytterligare lär oss denna andra Sanning att vårt kommande liv med dess lycka och sorger är resultatet av det vi sått i denna existens eller föregående.

Tredje Sanningen om lidandets upphörande visar hur vi genom att eliminera begären, kraven och avlägsna okunnigheten kan nå befrielsen från återfödelsens kretslopp.

Fjärde Sanningen visar oss den Väg genom vilken vi uppnår målet. Det är den Ädla Åttafaldiga Vägen, rättfärdighetens och visdomens Väg, som utgör buddhismens fundament. Den visar det levnads- och tänkesätt som varje sann lärjunge till Buddha bör iakttä.

Den Åttafaldiga Vägens avsnitt:

Amita Nisatta i samadhi, insiktsträning.

1. Rätt insikt, insikt om tillvarons rätta natur och de moraliska lagar som härskar däri, d.v.s. insikt om de Fyra Ädla Sanningarna.

2. Rätt sinnelag, d.v.s. rent sinne, fritt från sinnlig lusta, fritt från illvilja och grymhet, m. a. o. osjälviska tankar; godhet och barmhärtighet.

3. Rätt tal, ord som ej är falska, ovänliga, förgelseväckande eller lättsinniga, d.v.s. sanningsenliga, milda, lugnande och visa ord.

4. Rätt handling, d.v.s. att avstå från att avsiktligt döda eller skada någon levande varelse, från att tillägna sig något på ohederligt sätt, samt att avstå från äktenskapsbrott.

5. Rätt utkomst (levebröd), en utkomst som inte skadar andra levande varelser eller vållar dem lidande.

6. Rätt strävan, ansträngningar för att övervinna och undvika dåliga handlingar, både mentalt och fysiskt och att befrämja och vidmakthålla inre frid och visdom.

7. Rätt uppmärksamhet; det är sinnets aldrig slappnande vaksamhet i allt vad vi gör, talar och tänker under det vi ständigt har för ögonen tillvarons kännetecken: obeständighet, lidande, frånvaron av en permanent, oföränderlig själ (ego).

8. Rätt koncentration; avser sådan mental koncentration som riktas mot moraliskt och karmiskt hälsobringande objekt och som alltid för-

binds med Rätt sinnelag, Rätt strävan och Rätt uppmärksamhet.

Den Åttafaldiga Vägen är en rättfärdighetens, den mentala träningens och visdomens väg. Den är den inre självkulturens, det inre framåtskridandets Väg.

Framsteg i rättfärdighet och insikt kan människan aldrig nå med enbart yttre fromhet, ceremonier och själviska böner.

Buddha säger: "Varen edert eget ljus, varen eder egen tillflykt, söken ingen annan tillflykt. Låten Sanningen vara edert ljus, låten Sanningen vara eder tillflykt, söken ingen annan tillflykt."

För att vara verkligt aktiva och tillförsäkra oss ett avgjort inre framåtskridande måste våra ansträngningar grundas på vår egen uppfattning och insikt.

Alla inre framsteg grundas i Rätt insikt. Utan Rätt insikt är det omöjligt att uppnå fullkomning och Nibbanas orubbliga frid. Tron på yttre ceremoniers och riters moraliska verkan utgör enligt Buddha ett stort hinder för inre framsteg. De moraliska framstegen beror på vårt sinnestillstånd. Den blinda tron på enbart yttre ceremonier är orsaken till mycket lidande i världen. Den blinda tron leder till slöhet, fanatism och ofördragsamhet, till självförhållande och förakt för andra, missämja

och blodsutgjutelse, vilket den europeiska medeltidens historia vittnar om i högsta grad. Denna tro på yttre former förslöar människan, dödar den egna tankekraften, initiativet och förkväver varje hög känsla. Den gör människan "skenhelig" och till andlig slav.

Det gives två ytterligheter: begivenheten efter sinnliga njutningar å ena sidan och asketism å andra sidan. Dessa två ytterligheter har Buddha förkastat. Den Åttafaldiga Vägen är Medelvägen mellan dessa två ytterligheter, Medelvägen som leder till lidandets upphörande.

Eftersom Buddhas Lära säger oss att våra framsteg på Dygdens Väg beror på oss själva, utesluts all dogmatik. Blind tro förkastas och ersätts med tillit, grundad i kunskap. "Tro ej blott på hörsägen och tradition eller vad som nedärvs från gamla tider", säger Buddha, "ej på blotta resonemang och logiska slutsatser, ej heller på omhuldade åsikter och spekulationer, ej på blotta sannolikheter, och tro ej heller på mig blott därför att jag är er Mästare. Men — då ni funnit att ett ting leder till skada och lidande bör ni förkasta det, men när ni funnit något som leder till gott och är oklanderligt, bör ni göra det."

Den som blott tror och upprepar vad andra upptäckt, blir av Buddha jämförd med en blind. Utan egen uppfattning är inga framsteg möjliga.

Buddhas Lära är nog den enda som ej fordrar någon tro på traditioner. Överallt där det finns tänkande människor, kan Buddhas Sanningar uppfattas och förverkligas. Dessa Sanningar är universella, oberoende av land och tid. De universella morallagarna gäller utan undantag överallt, oberoende av om man kallar sig buddhist, hindu, muslim eller kristen. En sann Buddhas lärjunge är fri från dogmatism. Han omfattar varken positiva eller negativa dogmer, ty han vet att bådadera blott är åsikter och synpunkter emanerade ur okunnighet om den fenomenprocess vi kallar människa. Enligt Buddha är nämligen vår s. k. individuella tillvaro en process av fysiska och psykiska fenomen, vars sammansättning fortgått sen urminnes tider och fortlöper i oändlighet.

Vad vi kallar den fysiska kroppen är ej annat än en sammansättning av olika element, som i realiteten ej bildar någon personlighet. Kroppen förändras varje minut, de gamla cellerna ersätts oavbrutet

med nya. Följaktligen kan ej barnet vara detsamma som den vuxna människan, således är kroppen en ständigt växlande process, innefattande ständig nyfödelse och död. Det vi kallar det mentala livet, är en liknande process av växlande känslor, tankebilder och medvetenhetstillstånd.

Enligt buddhismen är vi resultatet av handlingar, både mentala och fysiska, i tidigare existenser. All aktivitet ger ett resultat, och det är resultatet som återföds; men det finns ingen oföränderlig själ som kan flyttas från ett liv till ett annat. Buddhismen förnekar existensen av en permanent själ, eftersom allting är stätt i förändring: livet är en ström av fysiska och psykiska processer. Buddha säger att vi är både densamma och inte densamma som den föregående existensen. Vi är inte samma människa som den tidigare, men vi är resultatet av den människan, vad hon gjort och tänkt.

En människa är så att säga arvinge till det förflutna. Hur vi återföds, beror på den avlidnes handlingar.

Buddhas undervisning i Insikt är övning i kunskap och förståelse hur allt, vad det än kan vara, kommer till, hur det kommer till existens och endast är beroende av villkoren och är förgängligt därför att inga av existensvillkoren är permanenta.

Buddha ansåg att okunnigheten är orsaken till allt ont, lidandet. Lidandet upphör först och främst vid förintandet av kravets två former, begär och hat. Förintandet av dessa faktorer kallas Nibbana (sanskrit. Nirvana).

Således är det Rätt åsikt som ger insikt om existensens verkliga natur. Som hjälp förfinar man de Fyra Upphöjda Tillstånden: allkärlek, medlidande, medkänsla och sinnesslugn.

Begäret är allkärlekens fiende. Botemedlet är kontemplerationen. Inte kärlek ensam, och inte heller tro,

B u d d h a :
— Det finns ingen sann lycka utom rättfärdighet.

tillit, kan föra människan ända fram mot lidandets upphörande, utan hon måste öva energi, uppmärksamhet, koncentration och förståelse.

Vi vet att vissa slags handlingar, sådana som själviskhet, våld och lättja, bidrar till samfunds och samhällens upplösning och desorganisering. En människa upphör att skada och förorätta andra, om hon ser klart att hennes intressen är bundna vid andras.

I buddhismen finns det tre slag av handling:

att arbeta på självutveckling, självkontroll, skingra okunnigheten, att arbeta för sina nära och käras bästa,

att arbeta för hela världens förbättring, oavsett ras, religion, klass och färg.

Om religion är hjärtats fostran, måste denna fostran kultiveras för att fullända vår natur. Hjärtat liksom kroppen blir friskt genom nitiskt arbete, inte bara genom materiell näring. Det är träning som utvecklar kroppens olika organ, så även med hjärta och sinne.

Buddha sade: "... en vacker tanke eller ett vackert ord, som inte åtföljs av handling, liknar en färglysande blomma som inte bär frukt."

Den buddhistiska undervisningen finns nedtecknad i Ti-pitakan, De Tre Korgarna, buddhistens heliga bok. Den är uppdelad i tre huvudvolymer, som var och en i sin tur uppdelas i många underavdelningar. Det sägs att verket är elva gånger större än den kristna bibeln.

Den första delen, Sutta-Pitaka, innehåller framför allt Buddhas tal och diskussioner, som han själv framställt vid olika tillfällen. Det finns dessutom samtal, hållna av hans främsta lärjungar. Det är en bok med föreskrifter och predikningar, lämpliga att framlägga vid speciella tillfällen och för människor av olika temperament och kunnskap.

Vinaya-Pitaka, den andra delen, omfattar regler och föreskrifter gällande munk- och nunneorden, dessutom levnadsregler för lekmen.

Abhidhamma, den högre doktrinen (tredje delen), är den viktigaste och intressantaste, eftersom den innehåller Buddhas djupsinniga filosofi och psykologi.

I Suttas finner vi den konventionella undervisningen, medan Abhidhamma analyserar och förklarar allt i detalj och kallas därför: Den Analytiska Doktrinen. Den behandlar hela vårt medvetande, hur det fungerar, och materiens ständiga väx-

lingsprocess samt den fysisk-psykiska process som vi kallar människa.

I västerlandet har man ofta den uppfattningen att Buddhas Lära är pessimistisk. Den buddhistiska livsvägen är varken pessimistisk eller optimistisk. Buddhismen är grundad på förnuft. Den rätta livsuppfattningen är alltid mellan dessa två ytterligheter. Så för en buddhist menas med den rätta livsvägen en metod genom vilken människan kan leva lyckligt, med tillförsikt i nuet, med trygghet i det kommande.

I buddhismen har vi religion, filosofi, etik och psykologi, allt kombinerat i ett omfattande tanke-system med praktiskt syfte att möta den mänskliga naturens innersta behov och strävanden — en filosofi tillämplig på varje aspekt av vår komplicerade individ och vårt sociala liv.

Det buddhistiska nyåret 2511 (1967) firas i Sverige. T. h. Amita Nisatta.

GYLLENE VISDOM

Varför skulle vi inte, då vi möter eller går förbi ett djur, kunna tala till det och säga några vänliga ord lika självfallet, som när vi möter en människa? Även om djuret inte förstår våra ord, uppfattar det dock ton och min, förstår anledningen därtill och tar intryck därav. Och detta är alltid fallet. Djuren i allmänhet är förundransvärt känsliga för människors själstillstånd, tankekraft och sinnesrörelser. Somliga är särskilt känsliga och uppfattar sådant vida hastigare och säkrare än till och med vad människor kan göra.

Det borde vara oss till stor hjälp i vårt förhållande till djuren, om vi äntligen ville fullt förstå, att de liksom vi är delar av det enda alltomfattande Livet, att de endast är olika former av detta liv och har sin givna plats i världens stora hushållning liksom vi, har sitt öde att gå igenom liksom vi, och att de i Allmaktens ögon är fullt ut lika viktiga som vi.

Ralph Waldo Trine

Föraktar någon mig? Det är hans sak. Min sak är att tillse, att jag ej gör eller säger något som är värt förakt. Hatar han mig? Det är också hans sak. Min är att vara kärleksfull och välvillig mot alla och särskilt mot honom, beredvillig att visa honom på hans förseelse, men inte genom att skymfa honom eller låta

honom känna mitt overseende, utan vänligt och okonstlat liksom Fokion, ifall hans beteende ej var hyckleri. Ditt inre måste nämligen vara så beskaffat, att det för gudarnas öga är uppenbart, att förargelse och harm är fjärran från dig...

Marcus Aurelius

Verkligt etisk är människan blott när hon lyder det inre tvånget att hjälpa allt liv som hon kan bistå och aktar sig för att skada något som har liv. Hon frågar inte efter i vilken grad det ena eller det andra livet förtjänar deltagande på grund av sitt värde och inte heller om och i vilken mån det har förmågan att känna. Livet som sådant är heligt för henne.

Albert Schweitzer

Vi kan inte med rätta säga, att vi har liv, ty vi är liv — liv som ikläder sig kroppen, vilken är den materiella tillvarelseformen i denna materiella värld.

Det är på detta sätt vi i vårt verkliga själv är ett med det gudomliga, med gudslivet; icke vår kropp utan vår ande, ty Gud är ande. Vi är därför ande och har en kropp.

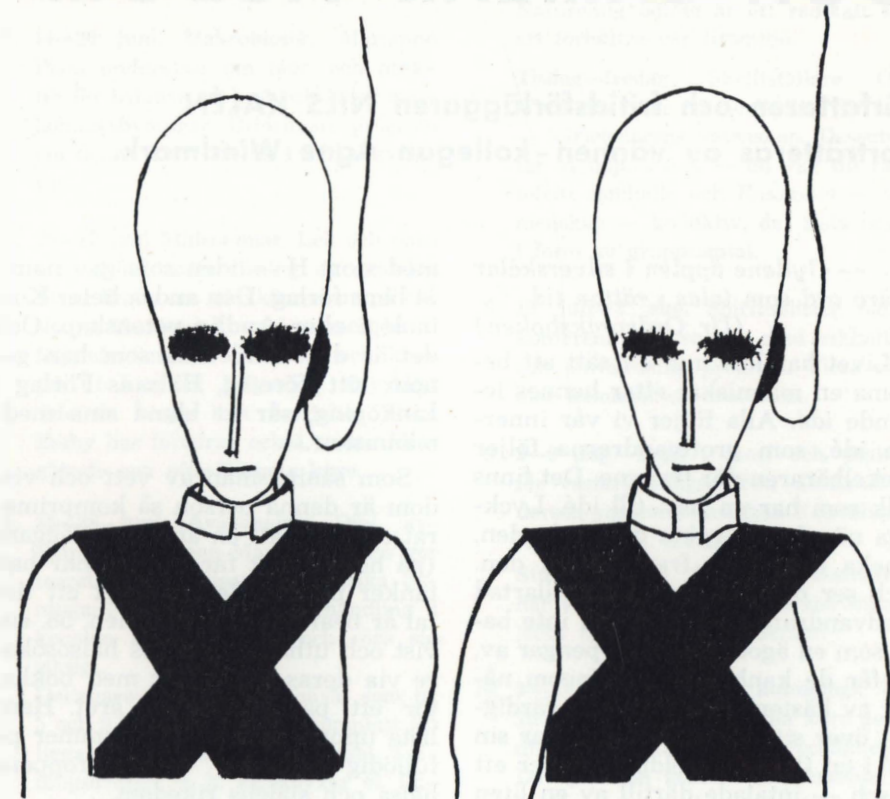
Ralph Waldo Trine

Citaten är hämtade från Nils Kaléns samling "Gyllene visdom", Hälsans Förlag, Linköping 3.

EN UFO-OBSERVATION 1959

Vittnet Gideon Johansson berättar

Det var någon av de sista dagarna i oktober 1959 i smålandsköpingen Mariannelund. Klockan var c:a 18.55. Plötsligt blev det strömavbrott. Jag var anställd som övermontör vid AB Brusafors-Hällefors och hade hand om ställverken m. m. Då strömavbrottet inträffade, rusade jag hastigt ut genom dörren med tanke att försöka avhjälpa felet. Utanför dörren stötte jag på min son Rolf, 25 år. Han frågade vad brådskan gällde. "Ser du inte att det är totalt mörkt överallt?" frågade jag. "Jo, då", svarade han, "men inte där uppe, där finns det ljus så det räcker." Jag tittade upp, och där över Folkets Hus' tre våningar höga byggnad fanns ett otroligt vitt ljus. Jag ropade genom fönstret till min hustru att springa ut för att det kom ett flygplan som såg ut att störta. Under tiden stannade emellertid farkosten. Först trodde vi att det var en helikopter, men så märkte vi att det inte hördes något ljud från den. Farkosten sänkte sig sakta och tycktes vilja gå ned på min tomt. Rolf ropade åt mig: "Spring undan far!" Så vaggade farkosten till tre gånger och drog sig åt höger mot ett lönnträd som blev skadat i toppen, och då hördes ett skrapande ljud, och UFO:n hasade längs trädet nästan lodrätt ned mot asfaltgatan, men jag såg den aldrig röra vid gatan, utan den höll sig svävande c:a en meter ovanför. Den gungade litet, ungefär som en båt när det är små dyningar på vattnet. Jag befann mig nu i min port mot Hantverkargatan ungefär tre meter från farkosten. Inuti den var det ett högst ovanligt, vitt ljus, kompakt vitt, något som jag aldrig sett förr eller senare. Ljuset syntes genom en mycket stor, glasliknande ruta. Innanför rutan satt två ovanliga människor. De hade mycket hög hjässa, mycket vackra, stora ögon, och de såg vänliga ut. Näsan hos dem var smal och lång med små näsöppningar som på en katt. Munnen var mycket liten, hakan spetsig, underkäken klen utbildad — allt detta i jämförelse med våra begrepp om hur en människa skall se ut. De hade snygga, vita uniformsliknande kläder. Över axlar och bröst hade de korslagda, svarta, breda bälten eller selar. Jag hann titta närmare på farkosten och de människor som befann sig inne i

Teckning som Gideon Johansson gjort av de två människor som han såg ombord på den främmande farkosten.

den. Den ena av människorna lossade mycket fort bältet eller selen som han hade på sig och började arbeta med något under rutan (möjligen instrumentbrädan). Arbetet var snart klart. Jag tog tillfället i akt och vinkade till dem samtidigt som jag försökte le och se glad ut. De tycktes dock inte uppskatta mitt försök till invit. Den ena av dem endast spärrade upp ögonen ett par sekunder, i övrigt verkade de helt oberörda. De såg ut att vara småväxta, ungefär som våra fjortonåringar. Farkosten började så flyta framåt sakta, jag följde med på trottoaren ända fram till min port mot Storgatan, en sträcka på c:a 25 meter. Där vid stopplinjen stannade de, släckte ljuset och försvann på mindre än ett ögonblick. Vi såg inte vart de tog vägen. Det kändes endast ett luftsug när luften intog tomrummet efter farkosten. Den försvann som ett spöke i natten.

Gideon Johansson

Anm. Vi har haft telefonkontakt med Gideon Johansson, nu 68 år och pensionerad. Han berättade gärna om sin upplevelse år 1959. Många hade inte velat tro honom då. Han hade talat om för sin chef

att ett flygande tefat visat sig vid tiden för strömavbrottet; mannen hade tittat konstigt och aldrig blivit densamma mot honom efter det. På arbetsplatsen hade man hört sig för om Johansson blivit tokig.

Beträffande farkostens storlek säger vittnet att det är svårt att uttala sig om detta, eftersom det var mörkt på grund av strömavbrottet, men den föreföll honom stor som en volkswagenbuss.

Gideon Johansson sa vidare att han trodde att främlingarna »samtalade» med hjälp av telepati. De rörde aldrig på munnen. Själv tyckte han att han på något sätt förnam en del av deras tankar. På ett för honom själv oförklarligt sätt kunde han se in i farkosten, se vad det var för fel den fått.

Ögonen på varelserna strålade något som Johansson inte kan förklara. De hade inget hår på huvudet. Händelserna utspelade sig mycket snabbt. Hela tiden verkade främlingarna lugna.

Samtliga faslinor i en kraftledning var efteråt på en längd av tre och en halv meter glaserade av någonting svart som liknade den glasyr som stryks på keramikaker.

Vi förstod av telefonsamtalet att upplevelsen betytt mycket för Gideon Johansson. (Forts. på sid. 13)

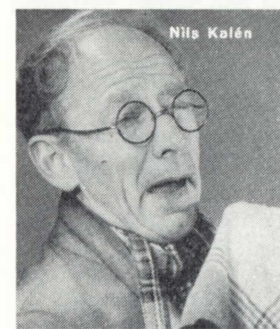
HAN SÅR VETT OCH SAMLAR VISDOM

Författaren och fritidsförläggaren NILS KALÉN
porträtteras av vännen - kollegan Agne Windmark.

— Gyllene äpplen i silverskålar
äro ord som talas i rättan tid.
(Ur Ordspårskboken)

Livet har lärt mig ett sätt att bedöma en människa: efter hennes ledande idé. Alla följer vi vår innersta idé, som grottvandrarerna följer fackelbäraren där framme. Det finns folk som har en häst till idé. Lyckliga när de får rykta den, rida den, smeka den, bära fram hö till den. Och ser de hästen som en välartad medvandrar på turfen och inte bara som en ägodel att göra pengar av, så får de kanhända småningom något av hästens fina lugn och värdighet över sitt väsen. Somliga har sin idé i en flaska, en eldpinne eller ett hasch — intalade därtill av en liten opålitlig gubbe med horn i pannan som de lätt dukar under för. Andra har till idé att skapa sig en förmögenhet på andra människors svagheter och laster. Åter andra har en frälsande sekt till idé. Många är söndagsreligiösa. De drar religionen som ett dok över sig på helgerna, medan de under veckan lurar Gud svårt dagligen och stundligen (som om han nu låte lura sig). En del, ofta skäggprydda herrar, har till idé att klistra tillvaron full av "fräckisar". Men den största fräckisen har de klistrat för ögonen med, vilket hindrar dem att se sig själva.

Nils Kalén var det nu. Jag tror mig kunna ringa in honom i två idéer. Den första heter Hälsan —

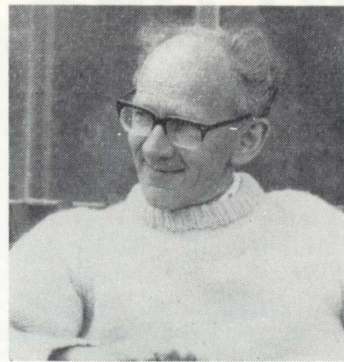
Förkylning
— ett nödvändigt ont?

Förvisso döljer sig en muntergök bakom det här bokomslaget genomförkylda snytgubbe...

med stort H — idén som gav namn åt hans förlag. Den andra heter Kosmologi eller Andlig vetenskap. Och det är de två idéerna som han genom sitt företag, Hälsans Förlag i Linköping, sår ut bland sina medmänniskor.

Som säningsman av vett och visdom är denna person så komprimerat effektiv, att en annan förläggare (på heltid) lätt får svindel när han tänker på det. Sedan drygt ett tiotal år bearbetar Nisse Kalén, 58, en vist och uthålligt landets hälsosökare via deras tidskrifter med boklistor ett par gånger om året. Hans lista upptar mer än 100 nummer på fullödlig litteratur — för kroppens hälsa och själens rikedom.

I mitten av 30-talet hade den unge brukstjänstemannen Kalén, från en fager trakt av Östergötland, kommit i kontakt med frisksporten och waerlandidéerna. Han sögs snabbt in i klubbarbetet, var med och startade Linköpings allnordiska frisk-sportklubb och blev ömsom ordförande och ömsom sekreterare i gänget. En vänlig och gladlynt föreningsmänniska, som det aldrig växte upp oroseldar eller hetsigheter kring. Däremot växte där upp en ung, dejlig jänta, som med både klokskap och lojalitet skulle bli honom ett starkt stöd både i förlaget och hjonelaget. Dagmar hette hon — och heter alltjämt. Sitt dagliga beting hade han vid den tiden och har fortfarande som kamrer vid en metallindustri. I flera år extra-knäckte han som journalist i lokalpressen och var ett par år rentav deltidsanställd som journalist på Östgöta Correspondenten. Are Waerlands hälsoidéer fängslade. Här fann han en klar och positiv livsinställning. Han studerade allt han kom över om hälsa och hållfasthetsprovade det vid långa löpturer i skogarna. Fann ut ett vegetariskt kostsystem som fick kroppen — den egna, högst privata — att fungera lätt och effektivt med så litet

Nils Kalén, seg kämpe.

"bränsle" som möjligt. Det systemet finns närmare beskrivet i hans bok "Vettig föda". Debutboken blev dock "Hälsans lexikon", som kom ut 1954 och blev starten för Hälsans Förlag, vilket började i en byrålåda och alltjämt sköts, högeffektivt, på ett tiotal fullmatade fritidstimmar i veckan.

Förutom "Hälsans lexikon" och "Vettig föda" har Nils Kalén skrivit "Gröna katekesen", en liten bestseller, nu slutsåld i hälsokosthandeln, samt "Förkylning — ett nödvändigt ont?" där han själv (på omslagsbilden) med uppjudande av en inte föraktlig humoristisk talang spelar genomförkyld snytgubbe. Hans produktion upptar även ett par berättande böcker, den dråpliga sagan "Boken om Mumzafolket" och "Denna ljuva himlakropp", en förtjusande bok om rymdcharmören Stellan från Futurius (en planet något framom vår egen i utveckling) och hans studier här, inte minst av en både täck och klok liten Nutids-eva, som (det förstår man fullkomligt väl) försonar honom med åtskilligt av jordklotets kantigheter. Dessutom har Nils Kalén satt ihop den mycket uppskattade antologin "Gyllene visdom", som börjar med Are Waerlands sköna, bevingade ord:

"Hälsan är en upplevelse, en livserfarenhet, en sublim 'livsfölelse', en underbar musik, som genomströmmar vår varelse, ej endast för några ögonblick utan från morgon till kväll och kväll till morgon. Den är som en ständigt brinnande lampa, vars olja aldrig tar slut, som en vitflammande låga, vilken hämtar sin näring ur varje liten cell i vår kropp — och genom dem ur solens dolda lyfskraft i växtvärldens mångfald av färgskimrande frukter, guldade sädesax och mörkgröna blad. — — — Allt vi kunna göra för andra är att visa dem på den väg de måste vandra för att nå dit. Hälsan är resultatet av alla organs harmoniska samarbete, av en harmoni

mellan en fullkomligt frisk hjärna och friska nerver, mellan huvud och lemmar, mellan en sund själ och en sund kropp, mellan människa och människa, människan och världen, samt människan och det vi kallar Gud. Den sanna kunskapen, som är visdom, växer fram ur allt detta som blomman ur fröet, jorden, vatten, luften, ljuset och solskenet."

Liksom så många andra sökare, som gått genom frisksportens kroppssrenande bad och waerlandepokens klarnande fjällvandring, kom han i mitten av 50-talet i kontakt med Martinus kosmologi. Själv anser han att detta är det viktigaste som hänt honom. Han säger: — Vad Waerland betytt för kroppens hälsa kom Martinus att betyda för själens hälsa. Sedan dess har han på ett eller annat sätt funnit tid att översätta och utge en hel rad av de viktigaste Martinusböckerna. Och just genom att med sina lockande boklistor få ut dem bland hälsofolket har han sått en på logik och idéer livskraftig säd i bästa jordmån. Därmed har han också stor del i att sommarens stora samlingsläger för frisksportare, hälsofrämjare och vegetarianer från samtliga nordiska länder kommer att äga rum på Kosmos Ferieby, Klint, Danmark, där Martinusrörelsen sedan ett 20-tal år har sin alltmär internationella "sommarhögskola".

Mycket annat vore väl att säga om min vän och medfarare i det ideella bokförläggandets prövande uppförsbacke. Men jag vill helst inte måla alltför ymnigt utan hellre låta den "porträtterade" genom sitt arbete ge en bild av sig själv. Låt mig sluta med några ord av den av nutidens stora andar, vilkens verk gjort att Nils Kalén och jag, ehuru förläggare i samma bransch, aldrig har förmått se varandra som konkurrenter utan blott som medarbetare mot samma mål, som inkluderar en bättre och vänligare tingens ordning på denna just nu så hårt stressade jord:

"Den riktiga människan skiljer sig alltid från den jordiska eller djuriska människan, som är specialist i lemlästande och olycksskapande, därigenom att hon är specialist i humanitet eller kärleksmanifestationer. Medan det råder död och undergång i det förstnämnda väsendets fotspår, blomstrar livet fram där den riktiga människan har gått. Det är strålgång över kärlekens väsen."

Martinus — Livets bok II.

PROGRAM FÖR SOMMAREN 1969 Kosmos Feriehem - 530 52 Varnhem Tel. 0511/600 69

- 23—26 maj. Pingsten. Besök av Martinus med föredrag och frågestund.
- 14—20 juni. Makrobiotik. Marianne Plass undervisar om teori och praktik för balanserad kost och leder matlagningsövningar. Utförligare program om denna kurs och nr 4 kan rekvireras.
- 20—22 juni Midsommar. Lek och dans men också undervisning av grafolog Sture Emby om självkännedom på basis av Martinus kosmologi med bl. a. följande ämnen: Ensamhet och kontakt i kosmisk belysning. Olyckligt öde en etapp mot befrielse. Sture Emby har föredrag också under föregående och efterföljande kurs.
- 22—28 juni. Avspänning. Dipl. avspänningspedagog Marianne Plass ger teoretisk undervisning, praktiska övningar och individuell behandling i konsten att spänna av och röra sig riktigt. Deltagare i denna kurs såväl som nr 5 och 9 bör ha filt eller skumplast att ligga på vid övningarna. Klädsel: Träningsoverall, s. k. kalasbyxor el. liknande.
- 28 juni—5 juli. Yoga för nybörjare med andnings- och avspänningsövningar under ledning av fru Britt Johanson, känd yogalärare och hälsolevare från Halmstad. Klädsel m. m. se nr 4.
- Studiecirkel omkring En ny världsbild ev. ledd av S. Therner. Man kan delta i endera eller båda programmen för veckan.
- 5—12 juli. Grafologi. Skriptpsykolog Hans Scheike lär oss att känna oss själva och andra bättre genom att analysera handstilen. Grundkurs och fortsättningskurs pågår samtidigt. Skandinaviskt rundabordsläger för barn med red. Ingrid Nyborg-Fjellander som ledare. Graal-sagor, ceremonier, lekar. Anmälningar till I. N-Fj. adr.: Astreav. 5, 181 31 Lidingö 7.
- 12—19 juli. Riktig miljö. Något om våra möjligheter inte bara att överleva men att skapa en frisk värld både fysiskt och mentalt. Medarrangör: Skaraborgsdistriktet av A.B.F.
- Lördag—måndag. Red. Tage Magnusson visar vägar mot en ekologiskt

riktig behandling av åker och trädgård — med naturen och inte mot. Naturenlig odling är ett radikalt sätt att förbättra vår livsmiljö.

Tisdag—fredag. Skriftställare Olle Wedholm talar om forskning för fred — kärlekslärans vetenskap. Dessutom tar vi upp: JAK — en väg till rän-tefritt samhälle och Ensamhet — gemenskap — kollektiv, det sista också i form av gruppsamtal.

19 juli—2 aug. Spiritualister håller konferens i 2 veckor med rikhaltigt och omväxlande program. Flera medier kommer att medverka.

2—9 aug. Yoga i teori och praktik för västerlänningar. Fru Gerda Brodersen yogalärarinna från Köpenhamn leder kursen. Klädsel se nr 4.

Studiecirkel i Martinus kosmologi, där vi förarbetar nästa veckas ämnen, ledes troligen av S. Therner.

9—16 aug. Martinus kosmologi. Per Bruus-Jensen vill i denna kurs ge en djupare förståelse av verkligheten. Det gör han genom att förmedla de delvis nya kunskaps-teoretiska fakta, som Martinus lagt fram om livsupplevelsens förutsättningar både för det levande väsendet och för Gudomen (Helheten, Universum). Kursen byggs på Pers korrespondenskurs breven 1—48 och 65—70 och dessutom en del ännu ej publicerat material. Nytt bildmaterial framställt dels av Anne Lise Mönnicke dels av Per.

16—23 aug. Ekonomisk frigörelse. Civing. Per och filkand. Eva Alm-gren undervisar om JAK — ett sätt att minska kapitalmakten utan våld. Medarrangör: Skaraborgsdistriktet av A.B.F. Per talar bl. a. om räntans inverkan på privat- och samhällsekonomi om hur det går till att låna utan ränta m. m. Eva leder en studiecirkel med grupparbete omkring boken Den lille og store økonomi av Olav Hansen.

Kursavgifter: För kurs nr 1 20:—, nr 2 35:—, nr 3 15:—, nr 4 75:— kronor. Nr 5 och nr 9 60:— kronor per st. Nr 6, 7, 10 och 11 kostar 35:— per st. Nr 8 för varje vecka 20:— kronor.

Studiecirkelarna i nr 5, 9 och 11 kostar dessutom 10:— kronor per st.

Reservation för ev. nödvändiga ändringar i programmet.

Lars Korhonen botar sjuka

I slutet av 1967 tog *Harald Schubert* kontakt med Sökaren för att förmå oss att skriva om *Lars Korhonen*, en man som hade en metod att bota alkoholism och ångest med *prismaglasögon*. Men eftersom Korhonen vid den tiden fick publicitet i ett TV-program om "kvacksalvare" tyckte vi att det inte fanns så stor anledning för oss att ta upp saken, åtminstone inte just då. Schubert återkom emellertid och fick oss att slutligen göra ett besök hos mannen med de märkliga, botande glasögonen. I nr 8, 1967, kom så en artikel in, rubricerad "Hjälp för nervsjuka: specialglasögon!" vilken väckte en hel del uppmärksamhet. Flera av våra läsare sökte Korhonen och fick prismaglasögon utprovade; i andra fall lånade man ut tidningen och spred så kännedom om prismametoden. I nr 6, 1968, införde vi en artikel, "Om Korhonen igen", sedan vi åhört ett föredrag av honom i *Måndagsgruppen*, Medborgarhuset, där han f. ö. tagits emot med öppna armar av *Jan-Erik Janhammar* och hållit flera föredrag.

Nu finns anledning att än en gång skriva om Lars Korhonen. 8—9 februari i år gjorde han en av sina bilturer i Mellansverige för att återbesöka patienter och se hur det har gått för dem. Det gjordes bandupptagningar av samtalen med patienterna, och vi har fått lyssna till dessa. Vad vi har hört, har gjort ett starkt intryck.

8 februari hos fru *Anne-Marie Löfgren* i *Tierp*, MS-sjuk. Korhonen har besökt denna patient förut och sett förändringar från och till. Fru Löfgren fick första glasögonen 8 juni 1968. Först användes i 2½ månad prismaglas enligt Korhonens tidigare, nu förbättrade metod, men 18 augusti "vändes glasen", och förbättring började därefter ske.

Både fru Löfgren och hennes man säger att hon har blivit starkare, kraften i händerna har ökat, och hon kan rulla rullstolen bättre. Hon har också börjat stryka, vilket hon inte gjort på två, tre år; och hon har börjat stoppa strumpor, som hon inte har gjort på fyra år. Mannen, *Ingvar Löfgren*, säger: "Det har skett stora förändringar. Senorna i benen är mjukare och finare; förr var de stela som pinnar. Nu kan hon också vara uppe långt in på natten, till 1

och 2, utan att det gör henne något; förr blev hon slut. Hon har lättare att vända sig i sängen. Håret har blivit bättre, det är mera liv i det, förut torrt. Förr var benen mycket svullda och hängde över skon varje kväll. Svullnaden är nu mycket mindre."

Anne-Marie Löfgren tar inga mediciner, sedan hon började med glasögonen. Matlusten är bättre, och hon har en annan blick, säger både Korhonen och maken. Blinkningarna är bättre. — Hon har provat 4-, 5- och 6-gradigt prisma och säger att 5 grader är det bästa. 6 grader är för starkt.

Patienten har suttit i rullstol sedan 1965. Försämring har skett varje år, men nu går det åt andra hållet. Makarna är mycket nöjda med prismaglasögonen. Fru Löfgren låter glad och förhoppningsfull.

8 februari hos fru *Ann-Marie Olsson*, 39 år. Patienten har haft prismaglasögon i ett år och en månad. Först användes den gamla metoden. Den gav inget bra resultat. 18 augusti skiftades glasen, och sedan dess har förbättring skett. Fru Olsson säger med ett skratt att hon inte trodde på glasen i början, men "de har gett mig livet tillbaka". Nu är hon uppe, förut låg hon bara.

4-, 5- och 6-gradigt prisma har prövats. 4 kan hon inte ha, för då blir hon trött. 5 är bra och 6 ibland, när hon känner sig svag. Om man jämför julen 1968 med julen året innan, är det stor skillnad, säger mannen, *Ingemar Olsson*. Hon fryser inte så mycket nu och är pigga-re och gladare. Kraften finns på ett helt annat sätt. "Det är litet bättre överallt", säger fru Olsson. Maken har också den känslan. Och sömnen är bättre. Förr vinglade hon när hon gick "som en berusad". Hon slog emot väggar. Sämt händer nu ytterst sällan. Förr hade hon blå läppar, nu är de skära. Förr sluddrade hon i talet. Det gör hon nu endast litet grand de dagar hon är trött, men det är inte ofta. Hon har slutat med all medicin och är mycket nöjd med glasögonen, vilket också maken säger sig vara. Fadern frågar barnen om de tycker mamma är bättre. Båda svarar ja. Slutligen får patienten visa hur hon går. Det tycks vara perfekt.

Korhonen inger förhoppning om ytterligare förbättring.

9 februari i *Hofors* hos *Helmer Johansson*, 60 år. Denne hade fått Korhonens adress av en MS-sjuk på orten. Hans sjukdomstillstånd är av motsatt slag i jämförelse med en MS-sjuk. Han är spänd och har kramper i benen, är stel över hela kroppen. Läkarna väntar att han skall bli helt invaliderad i benen. Men nu har det skett någonting, sedan han började med prismaglasögon i november. Redan första dagen märkte han att han blev bättre i benen. Värken och krampen släppte, och tredje dagen kunde han gå ut och promenera närmare kilometer utan att få kramp. Förut kunde han knappt gå 100 meter utan att han fick stanna för att krampen kom. Nu kan han gå 4—5 kilometer utan att få kramp.

Förr under sjukdomen kunde inte Johansson vara tillsammans med folk utan drog sig undan. Nu kan han vara obehindrat med vem som helst. Han känner sig lugnare, lättare. Fru *Gulli Johansson* säger att det är en kolossal förändring som skett. Hon tror knappt det är sant. När hon tänker på hur det var i oktober, och så nu — det är som att vända en hand. Förut gick det knappt att tala vid honom. När det kom besök, gick han och låste in sig på ett rum, för han orkade inte prata med någon. Nu kan han vara tillsammans med vem som helst och prata och skoja.

Läkarna har ingenting kunnat göra, och de säger att det är en ryggskada. Johansson hade förut ingen annan tro än att han skulle få finna sig i det öde som läkarna förutsade, men nu har han fått en helt annan inställning, säger han.

Förr åt han nervmedicin i stora mängder. Men sedan han börjat med glasögonen, har han inte tagit någon medicin alls. — Optikern säger att synen också har förbättrats. I ryggen där han förut haft mycket ont, känner han nu ingenting.

"Jag är mer än belåten", säger *Helmer Johansson* om sina prismaglasögon.

9 februari hos fru *Margareta Karlsson*, Bro, 30 år. Hon har varit sjuk sedan 1959, efter första polio-

sprutan. 1961 kom känselrubbingar och dubbelseende. Sedan dess har hon känt sig mycket svag. Hösten 1967 började de verkliga MS-symtomen. Sedan maj 1968 har hon haft prismaglasögon. Med de första glasögonen blev hon så sjuk som aldrig någonsin förut, säger hon, men när Korhonen använde sin nya metod, blev hon bättre med detsamma. "Felet var att vi satte glasögonen åt fel håll", säger Korhonen. "Sen vände vi på glasbiten, och då blev det bättre på en gång." Redan efter två dygn blev det bättre, och sedan har det skett en stadig förbättring, säger patienten.

Man har provat 2-, 3-, 4-, 5- och 6-gradigt prisma; 5 grader har visat sig vara bäst, säger fru Karlsson.

Om sin sjukdom omtalar patienten att hon inte orkade umgås med folk, inte städa eller sköta hemmet. Nu är det bara roligt, det går lätt och snabbt. "Jag kunde till slut inte känna någon glädje, det var ingenting som var roligt. Jag bara ständigt funderade hur jag skulle orka med att umgås med andra människor. Nu vill jag så mycket som möjligt ha folk omkring mig."

Fru Karlsson hade svårigheter att gå, kunde knappt ta sig över golvet. I dag finns inget fel alls på gången. Hon har inte varit så frisk på åtta—nio år, säger hon, och hon har börjat dansa litet samt åka skidor och skridskor. Nu är hon alltid varm om händerna, förut kall. Klarare i huvudet. "Förut var det tomt i huvudet, orkade inte prata med främmande människor." Matlagningen, som förut var en plåga, går nu av sig själv. Hon säger att hon har provat metoder som hon trott mera på än prismaglasögonen. Hon var skeptisk men har blivit överbevisad. Och hon menar att tro och suggestion kan det ju inte vara, ty då skulle de första paren glasögon ha hjälpt, de som gjorde henne sämre.

Läkarna har sagt att sjukdomen inte går att bota; det är en inflammation i nervsystemet. Konsulent *Berg* på Hälso-livs i Solna gav anvisning om Lars Korhonen och hans metod. "Jag skulle inte vilja mista glasögonen för allt i världen", säger *Margareta Karlsson*.

12 februari på mottagningen tillsammans med f. d. alkoholisten *Sven Ovefors*, 45 år, kansliskrivare i *Televerket*. Patienten som haft prisma-glas sedan 31 mars 1967, berättar att han bara har positiva erfarenheter av glasögonen. Arbetslusten har ökat, arbetet går lättare att utföra,

han är nu lugn och harmonisk, utan bekymmer, inga dåliga tankar om "tjyvsamhället" som förut. Han kan nu dricka måttligt utan att det gör honom något, utan att det går till överdrift.

Ovefors sökte läkare för sina besvär med alkoholen, men det blev ingen bestående bättring. Till slut tyckte han att han måste ta sig själv i kragen, sedan han festat om i tre dygn och gjort av med 700—800 kronor. Han gick till Korhonen som han kände sedan barndomen. Han trodde inte så mycket på prismaglasen men ville pröva metoden som en sista utväg.

Vad som gjorde att han drack, vet han inte nu. Det var som en allmän oro, och han var nervös, deprimerad. Men när han fick glasögonen, började det där att släppa mer och mer. Nu har han inga depressioner, ingen ångest, "det är underbart". Han ser nu på allting på ett annat sätt, upplever natur och människor, är glad och pratar — och undrar vart de senaste tio åren tagit vägen. — Mediciner har han slutat med.

Han berättar: "Man går nu förbi ett systembolag och en krog med pengar på fickan utan vidare spising, man har inte en tanke på att gå in. Förr kunde man inte gå förbi utan man skulle gå in."

Den här intervjun gör — liksom de andra — ett starkt intryck. Det är svårt att förmedla patientens entusiasm inför förändringen med hans liv. Vår korta återgivning gör inte rättvisa åt samtalet som vi hört på band.

Med det bestämda intrycket att doktor Korhonen verkligen har lyckats med sina patienter, försökte vi ringa några prominenta personer för att berätta om dessa intervjuer. De var svåra att få tag på. Men vi fick växla några ord med en känd medicinsk skribent. Vi ville berätta om bandinspelningarna och det starka intryck patienternas uttalanden gjort. Men den här mannen ställde sig helt avvisande på ett hätskt och oresonligt sätt och bröt av med att Korhonen var en stor kvacksalvare, och det var upprörande att han fick fortsätta sin verksamhet. Redaktören hade aldrig träffat Korhonen men påstod att denne hade en stark suggestiv kraft och att det var inbillning från patienternas sida. Man måste hålla sig till beprövad vetenskap inom hans gebit, sa han. "Vad är meningen med det här samtalet? Det förstår ni väl att man inte kan bota sjukdomar med glas?" Han vil-

CORRES PRISMA

specialoptik

LARS KORHONEN

Östgötagatan 85, Stockholm

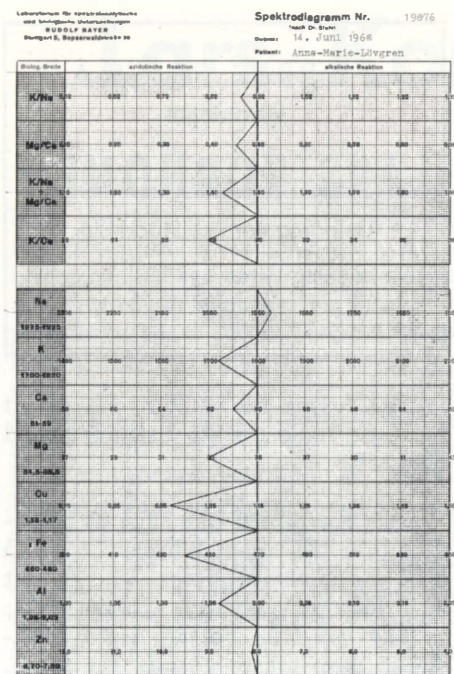
Mottagning efter överenskommelse
per telefon 08/42 88 98

le inte lyssna på banden och sa att han inte hade tid att diskutera med oss. Adjö.

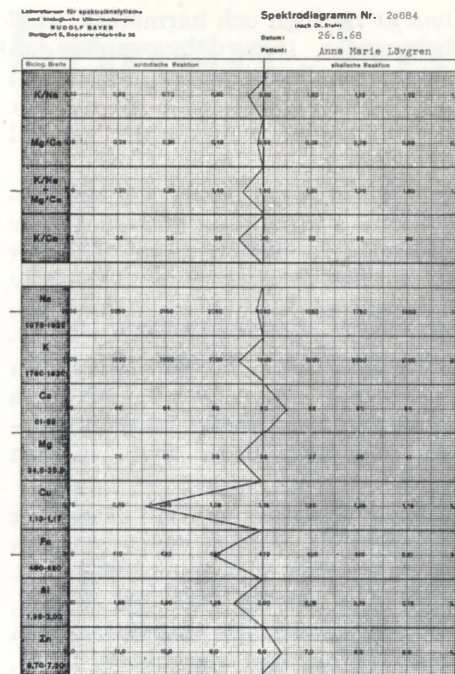
Lars Korhonen har sänt ut frågeformulär till prismabärare för att få veta deras erfarenheter. Vi har sett 30 utlåtanden, positiva. Några citat: "Jag var från början negativt inställd, men måste ge mig för fakta. På mig har glasögonen verkat positivt." — "Personliga kuraget har ökat, jag 'vågar' mera nu, lyckas bättre. Jag känner mig mera balanserad..." — "Tack vare glasögonen känner jag mig nästan aldrig trött eller tung i huvudet, som jag hade mycket besvär av förut." — "Efter det jag började använda prismaglasögon har mitt liv helt förändrats till det bättre. Min kärlek kramp t. ex. är borta, min reumatiska värk i vänster axel är borta, likaså den ryggvärk jag tidigare plågats av. Jag är helt nöjd med prismans funktion och kommer att bära glasögonen resten av mitt liv." — "Min ständigt återkommande migrän har helt försvunnit sedan jag började bära prismaglas, och min längtan efter sprit har nästan helt försvunnit, även kärlek krampen i fingrarna är helt borta, och framför allt är jag nu mycket lugnare." — "Jag är Dig mycket tacksam för Din behandling och önskar Dig all lycka i det fortsatta forskningsarbetet."

I de 30 utlåtanden som vi sett, har prismabärarna förklarat sig nöjda. De bär ständigt glasögonen och anser att de blivit bättre fysiskt och psykiskt. På frågan om omgivningen har iakttagit några förändringar hos dem, svarar 26 av de 30 "ja", två svarar "nej" och två har inte besvarat den frågan.

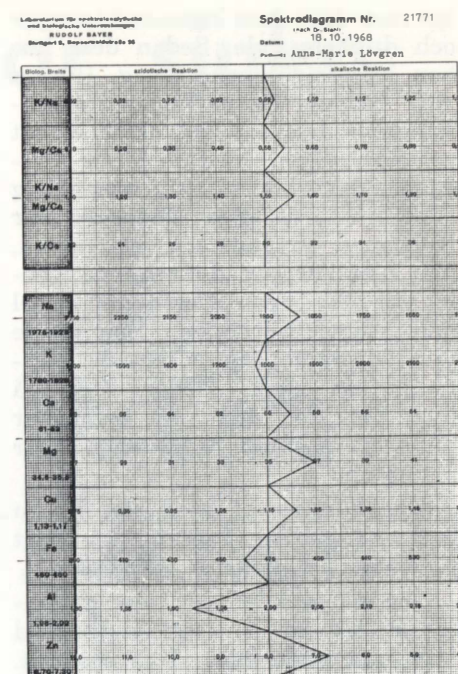
I samband med prismabehandling av patienter har Lars Korhonen fått undersökningar utförda av patienternas blod. Analys har skett vid *Laboratorium für spektralanalytische und biologische Untersuchungen* — *Rudolf Bayer* — i Stuttgart, Tyskland.

Spektrodiagrammen ovan gäller MS-patienten fru Anne-Marie Löfgren. Längst till vänster beskred från den 14 juni 1968, innan patienten började använda prismaglasögon. Man ser att det är en översyrighet i blodet. Mittlinjen anger en harmonisk fördelning av syror och baser.

Na = natrium; K = kalium; Ca = kalcium; Mg = magnesium; Cu = koppar; Fe = järn; Al = aluminium; Zn = zink. — Analys den 26 augusti 1968, sedan patienten i två månader burit femgradigt prisma enligt den gamla metoden, visar en minskning i översyrigheten, och

Undersökningar som Korhonen och Lindqvist låtit göra på sig själva, har visat att efter alkoholförtäring "äter alkoholen upp" syraöverskottet och det uppstår alkalisk reaktion. Här kan vi se skymten av en förklaring till en del människors behov av alkohol. Spriten botar syraöverskottet...

Det framgår också av det tyska laboratoriets analys att HB-värdet påverkas av prismaglaset. Vi har denna överensstämmelse: ju mera syra i blodet, desto lägre HB-värde, och ju mera bas, desto högre HB-värde.

På svenska laboratorier har Korhonen och Lindqvist efter läkarremiss låtit undersöka halten av kolesterol (S.L.) och socker (L.K.) i blodet. Resultatet är synnerligen intressant och betydelsefullt.

Stig Lindqvist, undersökning av kolosteroleet.

13.10.1968	6° prisma	245 mg%
20.10.1968	3° prisma	245 mg%
27.10.1968	0° prisma	285 mg%
3.11.1968	3° omvänt prisma	290 mg%
10.11.1968	6° omvänt prisma	295 mg%
17.11.1968	8° omvänt prisma	240 mg%
24.11.1968	3° omvänt prisma	290 mg%
1.12.1968	0° prisma	285 mg%
8.12.1968	6° prisma	285 mg%

Försökspersonen meddelar att vid 0° samt 3° och 6° omvänt prisma blev han allt nervösare. "Kroppen orkar inte." "Jag blir stel i hela kroppen." Han kände sig mycket sjuk och ville helst avbryta experimentet, men vid samtal med Korhonen beslöt han sig för att fortsätta trots de stora obehagen. Sjuksköterskan som tog proverna, var mycket förvånad och sa att det var farligt att öka kolosteroleet så mycket. Hon undrade vad Lindqvist hade gjort. Men han kunde ingenting säga, dels för den läkares skull som hade gett remissen, dels för att doktorerna vid laboratoriet kunde bli misstänksamma och avbryta experimenten. Legitimerade läkare förväntas ju i sin praktik inte syssla med annat än det som anses vara "beprövad vetenskap".

Samtidigt som blodundersökningarna utfördes på Lindqvist, lät Lars Korhonen undersöka blodets sockerhalt på sig själv. Det blev här en kurva av liknande utseende som för Lindqvists kolesterol. Korhonen kände sig mycket sjuk. Men en intressant sak är att vid 8° omvänt

prisma blev både han och Lindqvist bättre — men de blev lugnare på "ett konstigt sätt", säger Korhonen. De blev apatiska. "Blinkningarna slutade." Laboratorieundersökningarna visar också en kraftig nedgång i kolosteroleet och sockret, när 8° omvänt prisma användes.

Korhonen hypotes: Prismaglasögonen påverkar blinkningsmekanismen, som i sin tur reglerar hormonproduktionen, som i sin tur påverkar grundämnen i blodet och därmed blodets syra-bas-balans. Överproduktion av hormoner ger för mycket syra. En rubbning i syra-bas-balansen ger effekt på det psykiska välbefinnandet. Jämvikt i syra-bas-tillgången ger psykisk jämvikt.

Man kan m. a. o. uppnå psykisk

jämvikt genom mekanisk påverkan, vilken i sin tur ger kemisk reaktion.

Lars Korhonen är inte ute för att tjäna pengar på sjuka människor. Han har avstått från att göra reklam för sin metod för att i stället forska med ett mindre antal patienter. Han och Stig Lindqvist är villiga att ställa sig till vetenskapens förfogande som försökspersoner. Och eftersom de bevisande experiment som gjorts, är lätta att upprepa, tycker vi att det är den medicinska forskningens skyldighet att granska Korhonen prismametod.

Särtryck av tre artiklar i Sökaren om Lars Korhonen kommer att kunna erhållas gratis från: *Corres prisma*, Östgötagatan 85, 116 64 Stockholm. Tel.: 08/42 88 98.

SÖKARENS POSTORDERBOKHANDEL

Box 3063, 103 61 Stockholm 3. Tel. 08/69 60 27.

Birgit Lange: *Jordskred?* 12:50.
Sven Magnusson (red.): *Vår tids mirakler*. 16:50.
Olle Jönsson: *Bakom ridån till det okända*. 5:75.
Ernest Dimmet: *Konsten att tänka*. 7:—.
J. B. Rhine: *Telepati och clairvoyance*. Häfte 2:—.
Florence Scovel Shinn: *Hur man vinner livets spel*. 7:50.
C. D. Broad: *Dr S. G. Soals forskning i telepati och framtidsförnimmelse*. Häfte 2:—.
Astrid Gilmark: *Jag ser*. 14:75.
Alfred Svanqvist: *Det eviga nuet*. 8:75.
Alfred Svanqvist: *Orimligt — men sant*. 6:50.
Erich von Däniken: *Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna*. 25:75.
Rebecca Beard: *Andlig terapi*. 12:50.
Frederick Sculthorp: *Livet i andevärlden*. 11:—.
Upanishaderna. 19:50.
Sverre Holmsen: *Morialand*. 27:—.
Sverre Holmsen: *Levande visdom*. 9:50.
Renee Taylor: *Hunzafolkets hemlighet*. 14:—.
Nils Kalén: *Vettig föda*. 5:—.
George Lindsay Johnson: *Det stora problemet*. 8:—.
Birgit Lange: *Gåva till vänner och motståndare*. 6:50.
C. D. Broad: *Tre föredrag*. Häfte 9:—.
Norman Vincent Peale: *Var positiv — lev lycklig*. 12:—.
Norman Vincent Peale: *Hur man gör livet rikt*. 12:—.
K. Gösta Rehn: *De flygande tefaten*. 24:50.
Jan Fridegård: *Den gåtfulla vägen*. 18:50.
Rupert Furneaux: *Världshistoriens olösta gåtor*. 18:—.
Olof Thorborg: *Fasteboken*. 7:85.
G. N. M. Tyrrell: *Vid tröskeln till det okända*. 8:50.
Ebba Waerland: *Naturläkekonsstens bok*. 14:50.
Henry Kjellson: *Förntidens teknik*. 18:—.
Birger Qvarnström: *Parapsykologi*. 19:50.
Heinz Vonhoff: *I kamp mot nöd*. 10:—.
Hans Herlin: *Naturligt och övernaturligt*. 22:—.
Astrid Gilmark: *Jag vet*. 14:75.
Are Waerland: *Den stora livsharmonin*. 10:50.
Martinus: *Livets bok I*. 35:—.
Martinus: *Kosmiska lektioner*. Häft. 10:—, inb. 15:—.
Martinus: *Kring min missions födelse*. 7:—.
Anna-Lisa Helle: *Varför har kristendomen misslyckats?* Häft. 14:50, inb. 18:50.
Gustaf Lundgren: *Handstil och karaktär*. 21:50.
Hermann Seichter: *Praktisk grafologi*. 32:50.
Friedrich Jürgenson: *Radio- och mikrofonkontakt med de döda*. 13:50.
Axel Fredenholm: *Så har jag hört*. Häft. 8:—, inb. 12:—.
William Naylor: *Eviga sanningar*. 11:50.
Elin Lagerkvist (övers. och urval): *Zen. En zenbuddhistisk antologi*. 21:50.

— Till priserna kommer moms och porto —

VARIA

HAR GUD TALAT?

1961 utgav biskop Elis Malme-ström en bok, *Den kallande rösten*, på Studiebokförlaget. Ett kapitel handlar om Paulus' kallelse utanför Damaskus och ett om Augustinus' välkända upplevelse, då han hörde liksom en gosses eller en flickas röst som sjöng "tag och läs, tag och läs", vilket Augustinus kände som en uppmaning att läsa bibeln, där han sedan omedelbart fann ord som talade direkt till honom. En predikant och sedermera metodistbiskop Stanley Jones hörde ibland en röst i sitt inre, bl. a. när han skulle ha hållit sin första predikan men misslyckats. "Då jag var på väg till min plats, ljud en röst i mitt inre: 'Har jag intet gjort för dig?' Jag svarade: 'Jo, Herre, du har gjort allt för mig!' 'Varför kan du då inte vittna där-om?' 'Jo, jag tror jag kan berätta något därom!'" Och när han ställdes inför avgörandet om han skulle ta emot en kallelse att bli biskop, ljud rösten i hans inre. "Han säger: 'Då jag på mitt rum bidade inför Guds ansikte, hörde jag honom säga helt tydligt: 'Om du vill avstå från detta, skall jag vandra med dig i Asien.'"

Sven Lidman hörde en röst som bidrog till hans omvändelse från ett världsligt liv till en verksamhet som kristen förkunnare. "Plötsligt när en röst mitt öra — öra och hjärta samtidigt. Den kommer snett ovanifrån — någonstädes bakom mitt högra öra, men i samma ögonblick som jag vänder mig om för att se vem det är, vet jag med visshet, att jag ej skall få se någon där. Jag vet att denna röst samtidigt är inom mig och ej inom mig — utanför mig och dock ej utanför. Och rösten säger: 'Du skall lämna allt det här — du skall gå bort från alltsammans.'"

Om Hjalmar Brundin: "Hjalmar pumpade vatten i kannorna för att vattna sina blommor, när han bakifrån hörde en röst: 'Du ska bli präst!' Så tydligt hörde han rösten, att han snodde runt för att se, vem som ropade på honom."

Om Anna Lundgren: "Då hörde hon plötsligt en röst både högt och tydligt säga till henne: 'Har jag inte utgivit min enfödde Son för dig? Är det ej nog?' Hon svarade, antingen i sitt inre eller i vanlig samtalston: 'Jo, Herre, det är nog!' Och därmed började den stora förändringen."

Biskopen skriver att fyra av dem vilkas erfarenheter han relaterar i boken, tillhört en ganska begränsad krets av människor. "Deras upplevelser är emellertid långt ifrån sällsynta. De är vanligare än man i allmänhet synes räkna med."

"Kallar Gud människor i våra dagar?" frågar biskop Malmeström. Ja, han tolkar upplevelser av detta slag, en "inre röst", i överensstämmelse med sin kristna tro så att det är Gud själv som talar. Men han säger också att det förekommer "auditioner eller visioner, som inte på ett organiskt sätt kunnat ordnas in i det andliga livet utan varit att betrakta som egenartade och lösryckta företeelser" och att det måste gälla att skilja mellan det äkta och det som är osunt, överdrivet och sjukligt. Det är emellertid vår uppfattning att en sådan urskillning knappast låter sig göras, eftersom några användbara kriterier på "äkta" och "oäkta" inte kan presteras. Vi är även övertygade om att religiösa ledare många gånger åsamkat känsliga personer som haft visioner o. dyl. stor skada genom att förklara deras upplevelser för oäkta.

"Gemensamt för alla här behandlade situationer är den spänning, vari de handlande människorna levat", skriver Malmeström.

Anm. Det är även en kallande röst som ligger bakom tillkomsten av Inomeuropeisk Mission. Fru Brita Holmström förnam en »kallelseaudition» och lydde den. Men det är väl också så att det funnits röster som haft en skadlig verkan på en människa. För några år sedan läste vi i pressen om en gammal kvinna som vägrade äta (och sedan avled) på grund av att en inre röst uppmanade henne att inte inta föda.

NYA FORSKNINGSRÖN

— *Akta dej så att du inte skrämmer mina jordgubbar!* eller:

— *Tänk på amaryllisens känslor!* De replikerna är kanske inte så omöjliga som det först verkar. Ty en amerikansk forskare, Cleve Backster, har — enligt vanligtvis välunderrättade Svenska Dagbladet (som fått texten från New York Times) — gjort experiment som visat att växter har reaktioner som påminner om människors och djurs känslorreaktioner.

Ur Sv.D. 15.3.1969: "Backster började för några år sedan genom Psycho Galvanic Reflexes (PGR) mäta

den efter bevattnings ökade fuktighetsalten hos växter, på vilkas blad han applicerade elektroder. Senare kom han att tänka på, att han vid PGR-testen kanske också kunde få utslag, som visade reaktion hos växterna, när dessa utsattes för stress av olika slag. När han dränkte ett blad i hett kaffe inregistrerades ingen märkbar reaktion, men då han brände bladet med en tändsticka gav PGR-maskinen utslag, som kunde ha tolkats som emotionell stress hos en människa.

Backster konstaterade vidare, att hans växter reagerade våldsamt när han lade levande räkör i kokande vatten. Enligt artikel i Wild Life Magazine började Backster nu fråga sig, om det möjligen kunde vara så, att när en levande cell dör ger den signal om detta till andra levande celler."

Dessa rön kan anknytas till de resultat som omtalas i artikeln "Välsignande som vetenskap" i boken "Vår tids mirakler" (Sökarens Förlag). Välsignelse och överhuvud vänliga tankar tycks verkligen (liksom motsatsen: förbannelse) ha inverkan på växter.

Ja, Livet, eller *universums ande*, finns väl i allt levande. Så: var snäll mot våra medvarelser växterna!

HEALING I ENGELSK TV

I maj förra året visade det engelska TV-bolaget Granada ett program om healing. Den spiritualistiska nyhetstidningen *Psychic News'* redaktör M. Barbanell skriver att det är möjligt att 20 miljoner tittare såg 38-minutersprogrammet. Det handlade mest om Harry Edwards men visade även helt andra former av healing, såsom hos primitiva folk; och den evangelistiska formen, där helbrägdagörelse sker i Jesu namn; vidare fick tittarna se en koptisk sekt i Abessinien, vars medlemmar tror att bot kan uppnås genom att de ansvariga "onda andarna" drivs ut; och så var det en amerikansk sekt i Tennessee, där patienterna håller i en skallerorm. I en kongregationalistisk kyrka i norra London försöktes healing med handpåläggning. Så var det en film från Lourdes, där de sjuka badas i vatten. Det visades också att goda resultat kan åstadkommas med hypnotisk suggestion.

TV-bolaget hade annonserat i Times efter patienter som ville låta sig behandlas av Harry Edwards i det här programmet. Tio personer

stälde upp med sina läkares tillåtelse. De blev alla röntgenundersökta före och efter Edwards behandling. De flesta led av artritiska åkommor; en var ett multiple sclerosfall. Samtliga hade försökt all tänkbar medicinsk behandling och förklarats obotliga.

Tittarna fick bl. a. se en kvinna som kom i en rullstol. Hon hade reumatisk ledgångsinflammation och hade genomgått en operation i vänster höft. 1962 var sista gången hon kunnat gå, enligt Barbanells referat. Edwards, med avtagen kavaj och som alltid i kortärmad skjorta för att ge största möjliga frihet åt armarna, behandlade henne genom att, assisterad av George Burton, stryka över delar av den sjukas kropp. Efter några sekunder fick han kvinnan att sträcka högra armen över huvudet och, utan hjälp, sätta den för vänstra örat. Hon sa att det var åtta år sedan hon hade kunnat göra detta.

Sedan började Edwards arbeta med hennes fingrar, knä och vrist. Ingen behövde fråga patienten om resultatet av healingen, ty hennes ansikte uttryckte den glädje hon kände. Hon talade om för helaren att hon aldrig kommer utomhus. "Låt mig nu se er gå!" sa Edwards. I det hon höll i hans händer gick hon.

Kommentatorn sa att nio av de tio behandlade patienterna uppgav att de blivit bättre, ehuru ingen förändring framgick av röntgenundersökningen.

Så visades en film om tre av de sex patienter som tre veckor senare erhöll ytterligare en behandling av Edwards. Damen i rullstolen omtalade att hon var mycket bättre. Hennes högra arm var fortfarande rörlig, och hon kunde stå på benen litet grand. En man, som också var ett rullstolsfall, gav liknande intyg, medan en kvinna uppgav att hon känt bara tillfällig förbättring.

TV-tittarna fick höra förklaringen att Edwards åstadkommer alltsammans med fysioterapi, att han har en synnerligen stark personlighet som verkar övertygande på patienten, och att han skulle ha blivit en utmärkt läkare.

"Han använder suggestion", sa programledaren Brian Inglis, vilken så introducerade en läkare som behandlade en artritispatient med suggestion. Läkaren lyckades få den sjukas värk att försvinna och fick honom också att röra vid tårna. Tittarna såg också hur en utväxt

(wart) försvann efter hypnotisk suggestion.

Edwards själv och andra spiritulistiska helare har den uppfattningen att det är andeväsen som verkar genom en helare.

Slutligen sammanfattade Brian Inglis situationen med att säga att helare behandlas av doktorer med en attityd av "krona så förlorar du och klave så vinner jag". När de uppnår resultat, bortförklaras dessa.

(Källa: *Psychic News*, London).

WARDO, Box 7051, 550 07 Jönköping 7, är en ideell organisation, som sänt oss en del uppgifter om sin verksamhet.

Utgångspunkten är idén att alla människor har lika värde. Wardo vill verka för att den tanken vinner spridning. Vidare skall man arbeta för att alla människor får en likvärdig kost, likvärdig bostad och likvärdig klädsel. "En klädedräkt som är praktisk, oöm och enkel. — — — Ingen klädmässig skillnad mellan arbetare och tjänstemän." Alla människor skall ha likvärdig utbildning. Ökad hjälp till de underutvecklade folken. Fullständig företagsdemokrati. Alla anställda bör vara delägare i sitt företag. Ökad inkomstutjämning. Frivillig värnplikt. Reducering av försvarsutgifterna. Kyrkans skiljande från staten. Åtgärder och forskning för att komma tillrätta med föroreningar av luft, vatten och livsmedel. Elfondon. Nolltaxa. Liberal invandringspolitik. "Wardorörelsen vill avskaffa det nuvarande äktenskapssystemet som enda form för familjebildning... och helt slopa lagstiftningen på området." — Även "seriösare behandling av UFO-problemet" står på programmet.

Rörelsens "kraft" heter Tage Lar-sén.

UFO, Motala, Fack 5, 590 33 Fornåsa, har samarbete med en polsk UFO-grupp i London och sänder ut frågeformulär för att få så många namn som möjligt på personer som är intresserade av UFO. Sedan skall en petition tillsändas FN med namn från många länder, där man kräver att UFO-frågan blir behandlad inom ramen för FN:s verksamhet. Carl-Axel Jonzon, som är ordförande i motalagruppern, önskar komma i kontakt med personer i Sverige och de andra nordiska länderna, som vill delta i "operation frågeställare".

EN UFO-OBSERVATION 1959.

(Forts. fr. sid. 5)

hansson. Han har också gått ed på att alltsammans är sant. Hans berättelse verkade sammanhängande och klar.

Vi har också haft ett ingående telefonsamtal med sonen, montör Rolf Gideons-son, nu bosatt i Stockholm. Han diskuterade gärna händelsen men beklagade att han numer hade blott diffusa minnen av den. Han hade varit ung, när det inträffade, levte ett intensivt liv och haft mycket annat i tankarna. Men han mindes mycket väl att något hänt. Det var ett stort föremål, lågt ovanför huvudet som kom ned mot marken. Först hade han trott att det var ett flygplan som trasslat in sig i kraftledningarna, men det hördes inget ljud från det. De hade blivit chockade och sprungit. Rolf Gideonsson förklarade att det inte var något flygplan, ty det hade inte kunnat försvinna så snabbt och spårlöst, ingen helikopter, eftersom inget ljud hördes, och det var inget åsknedslag, ingen hallucination. Detaljerna i sin fars redogörelse kunde han inte bekräfta, då detaljer försvunnit ur minnet, men han intygade händelserna i stort.

Gideon Johansson är medlem i UFO, Motala.

Har Ni sett **FLYGANDE TEFAT?** I så fall var god sänd oss Ert namn och Er adress.

U. F. O., MOTALA

Ordf. Carl-Axel Jonzon
Fack 5
590 33 FORNASÅ

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÄSKÄDNING

eller **Mystisk Kristendomslära**
av Max Heindel
belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.
Kr. 45:— plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP

svenska sektionen
Box 40261, 103 44 Stockholm 40

EKONOMISKA MEDARBETARE

Gösta Slättengren, Nybro, 15:50; Bengt Andersson, Stockholm, 5:50; Siri Norling, Malmö, 5:50; B. Enderlein, Malmö, 2:—; Jutta von der Marwitz, Stockholm, 5:50; Jonas Bylund, Viksmon, 2:—; Dolly Lindén, Aneby, 2:—; Barbro Olsson, Solna, 5:50; Sven Richard, Skärblacka, 5:50; Karin Pettersson, Stockholm, 24:50; Arvid Johansson, Malmö, 5:50; Wera Bergh, Stockholm, 5:50; Ina Ericsson, Stockholm, 5:50; Anne-Marie Kraatz, Lidingö 10:50; Eric Hanson, Stockholm, 5:50. Summa kronor 106:—.

Hjärtligt tack! Red.

SILVERSTRÄNGEN

I sin bok *Intimations of Immortality* (antydningar om odödlighet) påvisar Robert Crookall (B.Sc., D. Sc., Ph.D.) överensstämmelser som finns i beskrivningar av utomkroppslighet, d.v.s. erfarenheten att medvetandet, eller jaget, befinner sig utanför den fysiska kroppen.

En sak som ständigt återkommer, är den s. k. *silversträngen*, eller "silverstöret", som det står i Predikaren 12:6: "Ja, förrän silverstöret ryckes bort och den gyllene skålen slås sönder — — — (och stoftet vänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud som har givit den)." I Celia Greens material av redogörelser för utanförkroppsliga upplevelser, som refererades i Sökaren nr 1 i år, förekommer denna silversträng, eller liknande, mycket sällan. Men Crookall har funnit den omnämnd i ett betydande antal fall. Den omtalas av människor som erfarit det utanförkroppsliga tillståndet av skilda orsaker: skendöda, mycket sjuka, mindre allvarligt sjuka, utmattade, medvetlösa på grund av kroppsskada, bedövade och sådana som, fastän fullt friska, tyckt sig ha varit utanför kroppen.

Ett mycket omskrivet fall som Crookall nämner, är den amerikanske läkaren doktor Wiltse. Han troddes vara död men vaknade till liv och berättade att han hade varit vid fullt medvetande hela tiden. Han var "den döda kroppens levande själ" som det står inom citations-tecken i *Intimations*. Han tänkte: "Det där är inte jag — det här är jag, och jag är lika levande som någonsin!" Han försökte dra till sig sin hustrus uppmärksamhet, men hon varken hörde eller såg honom. Han förflyttade sig rätt genom en dörr. Då han såg sig om, observerade han "en liten sträng som liknade spindelvävstråd"; den förenade hans själs kropp med hans fysiska kropp.

I ett annat fall var det en fransk prästman, Bertrand, som varit skendöd och kommit tillbaka till livet. Hans medvetande var som en "ballong, ännu fäst vid jorden med en slags elastisk sträng". Han önskade att han kunde klippa av "tråden" som band honom vid hans kropp så att han skulle förbli fri från den.

En "framstående psykolog och författare" fröken A. Graham Ikin, M.A., M.Sc., har berättat för dr. Crookall att hon vid sjukdom lämnat sin kropp. Hon sa: "Jag såg min egen 'silversträng' dingla i luften, nästan brusten."

"Den välkände författaren William Gerhardt, M.S., B.LITT.," såg en lysande sträng som förband honom med den fysiska kroppen. Gerhardt framhåller: "Vi har en dubbelkropp (el. kopia till den fysiska kroppen), som finns färdig att användas... den är fint invikt i vår vanliga kropp, alltid till hands i händelse av död eller för speciellt ändamål."

R. A. Hall berättar: "Jag var fortfarande fäst vid min kropp med en sträng. Jag kände att om strängen brast, skulle jag inte kunna komma tillbaka till min kropp utan skulle vara död." Liksom många andra som upplevt det utanförkroppsliga tillståndet, uttryckte Hall en övertygelse: "Det finns en del av människan som fortlever efter döden."

Fru Clara Clayton erfor att hennes astralkropp var bunden till den fysiska kroppen med "en silvertråd av ljus som pulserade av liv". När hon flyttade sig bort från kroppen, tänjde "ljussträngen" ut sig. Hon sa: "Denna sträng var hela tiden levande och vibrerande."

I ett kapitel i boken visar dr. Crookall att silversträngen också finns omnämnd i uttalanden av sådana som "sett" något vid dödsbäddar.

En silverliknande substans eller sträng förenade den frigjorda kropps-kopian med den vanliga kroppen, berättar en amerikan, dr. Hout, som också iakttog hur "strängen" brast och "själskroppen" fick medvetande. Den döda log och försvann.

En engelsman, E. W. Oaten, berättar om vad han såg vid en flickvans

dödsbädd. "En rökliknande dimma" steg upp från den döende kroppen och blev kvar några fot ovanför den. Efter hand blev den "en exakt kopia" av flickan. Kropps-kopian var förenad med kroppen medelst en "navelsträng". Denna brast småningom. Den svävande gestalten intog en upprätt ställning. "Hon vände sig emot mig, log och svävade iväg."

En engelsk operasångerska omtalar: "Ett rökmoln bildades ovanför den döendes huvud. Det bredde ut sig och antog samma form som flickans kropp. Det svävade i luften två, tre fot ovanför kroppen... Då hon låg medvetlös, blev anden ovanför en levande själ... anden som ännu var fäst vid hennes hjärna, hjärta och vitala delar med strängar av ljus liksom elektricitet... Hennes faders och farmoders andar uppenbarade sig. Med sina händer drog de av strängarna som band henne vid kroppen. Så steg hon upp mellan dem och försvann."

En pastor Elliott och Irene Elliott var närvarande vid en dödsbädd. De uppgav: "Vi såg en änglabesökare... stå i närheten av sängen och säga: 'Jag har kommit för att ta dig hem!' Sedan kom tre andra besökare. De stod nära sängen, och vi såg, strax ovanför sängen, en vit, dunkel dimma som blev större... På mycket kort tid antog den fullständigt den sjukas gestalt... Den andliga kopian var underbar att skåda. Så insåg vi att besökarna var änglasköterskor och -doktorer som var med om en nyfödd själs födelse. De sa till oss att det var deras uppgift att välkomna sådana själar... En silversträng var fäst vid den fysiska kroppen och själskroppen, och hjälporna lossade den. Själskroppen

(Forts. på sista sidan)

SLÄKTINGAR...

Vi har gjort en sammanställning av några svenska tidskrifter som vi känner oss befrämda med på grund av arten av våra intressen.

GRAAL är en sökande, fristående tidskrift med inriktning mot teosofi och kristendom. Den tar vara på estetiska och poetiska värden, vill skapa stämning (och är tryckt i röd färg). Det är en vänlig tidning som med positiva tankar vill hjälpa människor att finna lycka och mening. Man har en insamling för nödlidande barn i utlandet och har fadderbarn i Indien. — En recensionsavdelning finns, där åtskilliga för sökare aktuella böcker nämns. 34:e årgången. Redaktör fru **Inggrid Nyborg-Fjellander** och ansvarig utgivare hennes make, biskopen i Liberala Katolska Kyrkan Sigfrid Fjellander. Utkommer med 10 nr per år. Prenumeration kostar 15: — för helår och 8: — för halvår. Adress: Astreavägen 5 B, Lidingö.

COMMUNIO, Liberalkatolska kyrko-bladet, utkommer med 4 nr per år och kostar 10:—. Redaktör är **Lennart Söderström**. Adress: Tegnérsgatan 13, Stockholm.

TEOSOFI I NORDEN har en tredjedel norskt, en tredjedel danskt och en tredjedel svenskt innehåll. Huvudredaktör är **Ruth Wessel**, Oscars gt. 11, Oslo 3, svensk redaktör: **Barbro Rydholm-Melander**, Beshögsvägen 15, 21618 Malmö. Ett seriöst blad.

SEKLET. Det är nu 16:e årgången för **Harry Bloms** tidskrift, där framlidne kyrkoherde Vallberg skrev så mycket — och hans efterlämnade artiklar inflyter alltså. I övrigt en liten utvald krets av medarbetare, såsom Olof Alexandersson, Frithjof Hallman och Halvdan Renling. Seklet har en inriktning mot kristendom, spiritualism och vegetarism. Denna tidskrift, som redigeras mitt i det bensinångande Stockholms-city, företräder en "bondromantik" och ser lantbrukarens liv som något av ett ideal. Innehåller artiklar om pendeln, psykiska fenomen, homeopati, hälsofrågor, religion; samhällskritik. — Genom Seklet säljs också böcker, örter och homeopatiska mediciner m. m. Butik: Bloms Örtabod, Luntmakargatan 90, Stockholm. Tidskriften utkommer oregelbundet. Pren.avgift 12: — per år.

SPF-INFORMATION är ett litet stencilerat medlemsblad som utges några gånger om året av Sällskapet för parapsykologisk forskning i Stockholm. Ordförande i sällskapet är skolöverläkaren **Gösta Rodhe**. Person som söker medlemskap, skall rekommenderas av två av sällskapets medlemmar. Medlemsbladet är tunt men läsvärt. — Sällskapets litteratursamling har övertagits av Statens psykologisk-pedagogiska bibliotek, Hagagatan 23 A, Stockholm. — Upplysningar kan lämnas av läroverksadjunkt Eric Uggla, Apelvägen 36, 182 75 Stocksund (08/85 34 33).

UTAN GRÄNS utges av Svenska Spiritualisters Riksförbund, och dess redaktör är **Leo Torgny**, förut chefredaktör för en tidning i Skara. Här är det parapsykologiska fenomen i spiritualistisk tolkning. Intresset för att ge information om den vetenskapliga sidan av parapsykologin får sägas vara ringa, men riksförbundet har uttalat sig för att "bevismaterial" skall ställas till forskarnas förfogande. Tidskriften har recensioner och insändare. Årgång 3. Föregångare var **Spiritualisten**, som framlidne Rolf Carleson gjorde. Bland medarbetarna märks Berndt Hollsten, Eva Lejman (som också skriver bokanmälningar i Graal), Marie-Louise Ryding och David Lindemark. 7 nr per år. 15:—. Prenumerationsadress: Box 132, 531 01 Lidköping.

BREVCIRKELN är ett "ockult" blad som görs av ingenjör **Lennart Lind**. Han började med den, sedan han lämnat över den ifologiska **Tid och Rum**, som han startade, i andra händer. Den är i stenciltryck och utkommer med c:a 10 nr per år. Frivilliga avgifter. Brevcirkeln sänds i allmänhet till alla som en gång visat intresse för den. Medarbetare bl. a. Anna-Lisa Helle, Hillevi Lindahl, Gert Carlsson och Lars Olofsson. En hel del material hämtas från BSRA, en sammanslutning av "gränsvetenskapare" i Amerika. Adress: Fack 1209, 161 12 Bromma 12. — Till Brevcirkeln är knutet ett postorderlänebibliotek för sökare, vilket sköts av Yngve Freij i Malmö.

TIDSKRIFT FÖR HÄLSA är en alldeles utmärkt hälsotidskrift som kan rekommenderas till alla hälsosökare. I jämförelse med vegetariska tidskrifter från Amerika, England, Danmark och det tyska språkområdet som red. har sett, står Hälsa i en klass för sig — främst genom det rikliga, omväxlande innehållet och den mycket goda journalistiska kvaliteten. Hälsa är organ för Hälsofrämjandet, d. v. s. "waerlandörelsen". Redaktörer **Eskil Svensson** och **Arne Algard**. Årgång 30. Sald upplaga drygt 12000. Prenumerationspriser: helår 32:—, halvår 16: 50. Adress: Box 1, 181 21 Lidingö 1.

HÄLSONYTT är den andra vegetariska hälsotidskriften i Sverige. Den utges av Svenska Vegetariska Föreningen. Årgång 66. Redaktör är **Ernst Juneby**, Jönköping. Adress till expeditionen: Rådmansgatan 88, 113 29 Stockholm. Denna tidskrift står för praktiskt taget samma idéer som Hälsa och är av god klass.

DJURENS RÄTT är organ för Nordiska Samfundet till Bekämpande av Plågsamma Djurförsök. Redaktör: **Johan Börtz**. Årgång 63. Butik och adress: Humlegårdsgatan 13, Stockholm. Samfundet vill sprida upplysning om det i hög grad mörklagda och i samhällsdebatten försummade område som de vetenskapliga försöken med djur, den s. k. vivisektionen, utgör. Man hävdar en etik som erkänner djurens rättigheter och man påvisar att djurförsök många gånger kan ersättas med andra och bättre metoder.

Cellaktivatorn-Elektronbadet MWO-healinginstrumentet

omtalat i SÖKAREN nr 8, 1965

demonstreras av H. Schubert, som även ger behandling (t. ex. hembesök).

Adress: **S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.**
Ref. och behandling:
Salong WALLENSTJERNA, Artillerig. 83, tel. 61 30 26.

Din personliga

BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.
2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

SÖKAREN

Nr 5 — 1969 — Årgång 6

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonto 70 60 47
Tel. 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER 1969

Helår (10 nr)	24:50
Halvår	13:00

Årg. 1964—1967 är slut.

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 10128, Helsingfors 10, postgiro 5333. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Moms ingår i prenumerationspriserna.

Annonsspriser:

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartssida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Copyright resp. förf.

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1969

Alltmer populära
manastrålände

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkosskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

DJURENS RÄTTIGHETER

Den 28 mars hade DN en huvudledare med rubriken **Djurfabrikerna**. Tidningen för djurens talan och vänder sig mot exploateringen av husdjuren i vad som kallas "koncentrationsläger för husdjur".

"Hur har djuren kunnat utsättas för detta accelererade lidande? Saknas alla spärrar, både moraliska och juridiska?"

"Vi måste skapa ett djurskydd värt namnet. Vi måste ställa upp regler för vad husdjuren rimligen kan ha rätt till. De bör tillförsäkras en livsmiljö som inte bara är oskadlig utan också ger dem en rimlig grad av trivsel."

"Djurens rätt måste äntligen erkännas."

DN gör en jämförelse mellan massexploateringen av mänsklig arbetskraft vid industrialismens genombrott och den nu pågående, olyckliga utvecklingen vid kött-, mjölk- och äggproduktionens exploatering. Tidningen trycker starkt på att det brådskar med reformer.

Det är tragiskt att människans likgiltighet för "andra" är så stor att deras lidanden inte bekymrar henne mycket. Men det är glädjande, hoppfullt att så starkt djurvänliga tankar kan publiceras på ledarplats i Sveriges främsta nyhetstidning.

Kanske ett nytänkande är på väg, när det gäller vår inställning till djuren (?), så att det blir naturligt att räkna med att **djur har rättigheter**, att det inte är onödig sentimentalitet att se till att de blir väl behandlade och förskonas från lidande.

Det är ju så att djuren har medvetande precis som vi människor har det. Det har sagts att människan är Guds avbild. Det kan sägas att djuren är människans

"avbild". De undermänniskliga varelserna upplever som vi — fastän inte på samma sätt — sjukdom, smärta, trivsel och glädje. De har känslor som sorg, skräck, hat, tillgivenhet och kärlek.

Om vi vill skapa ett gott samhälle, måste djuren inbefattas i vår kärlek. Att se deras trivsel bör ge oss tillfredsställelse.

Jag tror att värderingarna i DN-artikeln finner gensvar hos stora grupper av människor. Innerst inne tycker vi väl om djuren, men tanklöshet och bristande kontakt med dem har gjort att vi inte tillräckligt känt oss in i deras liv.

DN har förstått att vi inte får behandla våra djur hur som helst, att det behövs kontroll och humana bestämmelser för djurhållning. Och tidningen har sagt ifrån och gett förslag till åtgärder.

Kanske närmar vi oss också den tid då de vetenskapliga djurförsöken blir en aktuell kulturfråga, då vivisektionen framstår som ett moraliskt problem, som vi inte kan undkomma.

Jag är säker på att en human behandling av djuren endast kan gagna människan. Sjukdomar uppstår mest till följd av livsföringsfel. En livsföring i erkännande av icke-våldsprincipen, där kött undviks till förmån för nyttiga, råa vegetabilier, ger hälsa, det är ett påståendet som vilar på god erfarenhetsgrund. När människan kommit så långt att hon förstått var hälsans väg går, då minskar behovet av sådant vetande som hon nu försöker skaffa sig genom ofta plågsamma experiment på djur.

Sven Magnusson

SILVERSTRÄNGEN ...

(Forts. fr. sid. 14)

frigjordes omedelbart från den fysiska kroppen och förenade sig med många vänner som hade kommit för att hälsa den välkommen."

Dr. Cookall visar också fram andra överensstämmelser i olika berättelser om utanförkroppsliga upplevelser. En karakteristisk sak är att den andra kroppen omedelbart efter den tillfälliga frigörelsen från den fysiska kroppen intagit horisontellt läge — liksom den liggande, jordiska gestalten.

Ett exempel: En fru E. Iddon vaknade inte ur bedövningen efter en operation. Hon sa efteråt: "Jag vaknade och befann mig i horisontalläge, bunden med två strängar, ovanför min fysiska kropp. Jag såg skö-

terskorna hålla på med min kropp, men jag kände ingen smärta."

Liknande uppgifter kommer från dödsbäddar. "Ovanför min hustru och förbunden med en 'sträng' som utgick från hennes panna, svävade i horisontellt läge en naken, vit gestalt, tydligen hennes astralkropp."

I några fall sägs det att en person kunnat uppleva tidigare händelser i livet. "Jag dog ... Plötsligt började hela mitt föregående liv utspela sig framför mig."

Fröken Marion Price upplevde utanförkroppslighet, när hon föll ned för en trappa. Hon såg sitt livs alla viktigare händelser utspela sig. Det förvånade henne hur mycket hon fick se under så kort tidrymd.

Glädje nämner Crookall liksom Celia Green:

Ett hus blev träffat av en bomb. En man omtalar: "Jag hörde ett dån — och så var jag utanför min kropp. Jag kunde se min jordiska kropp ligga under en bjälke. Jag var cirka en och en halv meter ovanför, 'fri som fågeln'. Jag hade en gestalt. Jag kände ingen smärta. Jag var medveten om varje detalj i rummet. En av mina kolleger hade suttit vid fönstret ... 'Jag måste tillbaka och hjälpa henne', tänkte jag, och, med vad jag endast kan beskriva som 'en kraftig knall', var jag tillbaka i min kropp. Vi räddades av soldater ... Jag måste ha existerat i min 'andliga kropp'. Jag kommer aldrig att glömma den härliga känslan av frihet och lätthet. Jag har haft denna upplevelse två gånger sedan dess — om detta är döden, varför oroa sig?"